

Бъдеще време (futur simple)

Как се образува, кои са неправилните основи и как да не го бъркаме с условното наклонение.

ПЕТТЕ ПРАВИЛА

1

Инфинитив плюс окончанията на AVOIR

Взимаме инфинитива и добавяме -ai, -as, -a, -ons, -ez, -ont. Parler: je parlerai, tu parleras, il parlera, nous parlerons, vous parlerez, ils parleront. Окончанията са формите на avoir в сегашно време.

2

Глаголите на -RE губят Е-то

Prendre: je prendrai · Attendre: j'attendrai · Écrire: j'écirai · Dire: je dirai. Същото правило като при условното наклонение.

3

Неправилните основи са същите като на условното

être: je serai · avoir: j'aurai · aller: j'irai · faire: je ferai · voir: je verrai · pouvoir: je pourrai · vouloir: je voudrai · devoir: je devrai · venir: je viendrai.

4

Разликата с условното е една буква

Futur: je parlerai (ще говоря) · Conditionnel: je parlerais (бих говорил). Едно S, което не се чува ясно, но променя изцяло смисъла.

5

Близкото бъдеще: ALLER + инфинитив

В разговорната реч често се предпочита futur proche: Je vais partir (ще тръгвам, скоро) вместо Je partirai. За близко и сигурно действие французите използват тази форма.

Кога кое бъдеще

Futur proche (aller + инфинитив): близко, сигурно, разговорно — Je vais manger.

Futur simple: по-далечно, по-официално, планове и обещания — Je mangerai chez mes parents dimanche.

В писмен текст futur simple е нормата; в разговор futur proche доминира.

И двете са правилни — разликата е в дистанцията и в регистъра.

Изрази за бъдеще

Demain (утре) · Après-demain (вдругиден) · La semaine prochaine (следващата седмица) · L'année prochaine · Bientôt

Quand + futur: Quand j'aurai le temps, je viendrai. На български казваме сегашно, на френски е задължително бъдеще.

След QUAND за бъдещо действие се използва бъдеще време — не сегашно като в българския.